



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **L. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 6. 2005, č. j. 55 Az 37/2005 – 106,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 3. 2005, č. j. 55 Az 37/2005 – 96, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2002, č. j. OAM-4311/VL-11-04-2002, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále bylo rozhodnuto, že se žalobkyni neuděluje azyl podle ustanovení § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu a že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba ze dne 13. 11. 2002 není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včas kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedla, že kasační stížnost

podává ze zákonných důvodů specifikovaných v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, a shledala vážná pochybení všech orgánů rozhodujících v řízení o udělení azylu a v projednání věci u krajského soudu, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdila, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a na Ukrajině jí hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Žalobkyně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby bylo rozhodnutí krajského soudu zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16. 6. 2005, č. j. 55 Az 37/2005 – 106, zamítl návrh žalobkyně ze dne 10. 5. 2005 na ustanovení zástupce. V odůvodnění usnesení konstatoval, že žalobkyně byla vyzvána k předložení vyplněného formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení, tato výzva jí byla doručena dne 20. 5. 2005. Žalobkyně však výzvu řádně nesplnila, nesdělila soudu, jakým způsobem hradí nájem bytu a ostatní své osobní potřeby, a nedoložila tedy, že jsou dány předpoklady pro její osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení právního zástupce. Krajský soud proto návrh na ustanovení právního zástupce zamítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. V kasační stížnosti namítala, že s usnesením krajského soudu nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení se změnil několikrát azylový zákon a stěžovatelka kvůli špatné znalosti českého jazyka neměla možnost prostudovat tyto změny. Dále uvedla, že nedostala řádný formulář – vzor 060, protože již bydlí na adrese P. 3, P. K. 975. Stěžovatelka navrhla, aby bylo usnesení krajského soudu zrušeno a byl jí ustanoven právní zástupce.

Dne 14. 10. 2005 byl spis Krajského soudu v Brně předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatelky ze dne 11. 7. 2005.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Ačkoliv v kasační stížnosti stěžovatelka výslovně nečiní odkaz na příslušné ustanovení soudního řádu správního, jehož se dovolává, lze z obsahu kasační stížnosti dovodit, že ji podává z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když má za to, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku týkající se její žádosti o ustanovení advokáta, a z důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť uvádí, že nedostala formulář vzor 060.

Nejvyšší správní soud především podotýká, že podle jeho konstantní judikatury v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005).

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. (ve znění účinném do 12. 10. 2005 odst. 7) může předseda senátu navrhopateli (zde stěžovatelce), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů.

V projednávané věci se krajský soud před vydáním napadeného usnesení zabýval splněním první zákonné podmínky, neboť vyžadoval od stěžovatelky doklady, potvrzující její osobní, majetkové a v ýdělkové poměry.

Z obsahu soudního spisu totiž vyplývá, že Krajský soud v Brně přípisem ze dne 19. 5. 2005, č. j. 55 Az 37/2005 – 105, stěžovatelce zaslal formulář vzor č. 060, tj. potvrzení o majetkových a v ýdělkových poměrech, s výzvou k jeho řádnému vyplnění ve lhůtě do 15 dnů od jejího doručení. Současně stěžovatelku vyzval, aby sdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovatelci či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Stěžovatelku dále poučil o tom, že nebude-li tato výzva splněna, soud návrh na ustanovení právního zástupce zamítne.

Tento přípis společně s předmětným formulářem byly stěžovatelce doručeny dne 20. 5. 2005, což stěžovatelka potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Soudem stanovená lhůta pro předložení vyplněného formuláře počala běžet dne 21. 5. 2005 a uplynula dne 4. 6. 2005. Stěžovatelka však na výzvu soudu nereagovala, vyplněný formulář krajskému soudu ve stanovené lhůtě ani později nepředložila a nesdělila ani další soudem požadované informace.

Nejvyšší správní soud tedy za této situace sdílí názor krajského soudu, vyjádřený v odůvodnění napadeného usnesení, totiž ten, že u stěžovatelky nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a tudíž ani předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť nesplnila povinnost doložit soudu věrohodným způsobem, že nemá dostatečné prostředky, když nereagovala na výzvu soudu, která jí byla doručena dne 20. 5. 2005. Stěžovatelka nedoložila, že by v jejím případě byly předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a nesplnila tak jednu z podmínek uvedených v ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. jako předpoklad pro možnost ustanovit zástupce z řad advokátů.

Nelze souhlasit s námitkou stěžovatelky, která uvádí, že nedostala od soudu příslušný formulář, neboť již bydlí na adrese P. 3, P. K. 975. Zásilka, která tento formulář obsahovala, totiž byla stěžovatelce doručována právě na tuto adresu a stěžovatelka si ji dne 20. 5. 2005 osobně převzala.

Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů nepovažoval kasační stížnost za důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Protože úspěšnému žalovanému v tomto stádiu řízení žádné

náklady nevznikly a stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu